

Тѣзи сзпрѣзи, отъ голѣмъ родъ, Іоакимъ и Анна, живѣли по законъ Божій, были праведни прѣдъ Бога, и като были богаты отъ вещественно богатство, тѣ не са лишавали и отъ дѣховно богатство: украсжавали себе си сзсз сѣка добродѣтель, като ходѣли безпорочно во всичкытѣ заповѣди Господны. И на сѣки празникъ отъ богодарованното си иманье отдѣлали двѣ части, и едната часть давали Богъ за церковны потрѣбы, а дрдгата—на сиромаси. И по тѣи време на земаѣта мѣждѣ челоуѣцытѣ нѣмало дрдги най благопріятны Богъ, освенъ Іоакима и Анна, по непорочното си и добро живѣенье. Изъ най напрѣдѣ тѣ, защото были безчадны, твърдѣ много и за то были скзрвени и желны;—Педесе години са ходили безъ дѣца.

Єднажъ Іоакимъ принесе дарове Господъ Богъ въ церквата Іерусалимска на єдинъ голѣмъ празникъ, въ който сичкитѣ Ісраилевы сынове принасли Богъ своитѣ дарове. А тогавашныя Архіерей Іс-